

jen potud, že proti rozhodnutím těm bylo možno na příště podati stížnost k nss-u v Praze; vyvozovati z toho zákona nějaké další důsledky zejména pro pořad instancí správních, ani podle jeho znění ani podle jeho úmyslu nelze.

Poněvadž jest nesporné, že v daném případě jde o věc toho druhu, jaké v cit. § 27 zák. čl. XXVI : 1896 jsou vypočteny, nemohl nss shledati nezákonnost v tom, že ministr pro Slov. odepřel přezkoumati řečené odvolání z rozhodnutí správního výboru župy nitranské — jenž na základě zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. vstoupil na místo výboru municipálního, — a zamítl tudíž stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 3798.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní:
 * I. Za neoprávněné provozování živnosti společností s ručením omezeným jest trestně zodpověden jednatel společnosti. — II Policejné trestného činu může se dopustiti jen osoba fysická. — III. Kdo je trestně zodpovědný za trestní jednání náležející do rámce činnosti osoby právnické, řídí se jednak zněním příslušné trestní normy, jednak povahou trestního činu.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 11.392.)

V ě c: František T. v S. (adv. Dr. Čeněk Brunc z Prahy) proti zemské politické správě v Brně o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stížnost směřuje do rozhodnutí zsp-ě, potvrzujícího trestní nález I. stolice, jímž st-l odsouzen byl pro přestupek § 22 živn. řádu, spáchaný tím, že jako zodpovědný jednatel spolku »Záduha« v S. (společnost s r. o.) trpěl, že v obchodě se čepovaly neoprávněně lihoviny, k pokutě 500 K, při nedobytnosti k trestu vězení 50 dnů.

Nss, jenž nař. rozhodnutí může přezkoumávatí jen v těch směrech, ve kterých jsou ve stížnosti proti němu přesně formulovány stížné body (§ 18 zák. o ss) neshledal, že by vývody podané stížnosti byla prokázána nezákonnost nař. rozhodnutí nebo vadnost řízení, na němž jest založeno.

Stížnost rozvádí jediné námítku, že st-l subjektivně nezodpovídá z jednání jemu za vinu kladeného, a dovozuje, že trestní řízení mělo se dítí proti podnikateli neoprávněného nálevu lihovin, podnikatelem však jest celá společnost, nikoli st-l jako jeden ze 4 jednatelů. Právni osoba může živnost provozovati jen náměstkem. St-l není ani majitelem živnosti ani náměstkem. Jednatelé neodpovídají za trestní činy náměstků, leč jsou-li dány podmínky §u 137 ž. ř. Vina st-lova ve smyslu tohoto předpisu zjištěna nebyla.

Soud naproti tomu uvážil toto:

Také pro trestní řízení správní platí, že trestného činu může se dopustiti jen osoba fysická. Z toho však nelze vyvozovati, že by jednání, které subjektivně má veškeré znaky přestupku policejního, vymykalo se vůbec trestnímu stihání příslušnými úřady tenkrát, když jednání to náleží do rámce činnosti osoby právnické.

V těchto případech bude rozhodným jednak znění příslušné trestní normy, jednak povaha trestního činu pro posouzení otázky, která osoba fyzická nebo které osoby fyzické stihá zodpovědnost trestní.

V případě daném byl předmětem trestního řízení přestupek řádu živn. spáchaný neoprávněným výčepem lihovin. Skutkovou podstatu tohoto přestupku st-1, jak bylo již vytčeno, nepopírá a jest také nesporno, že výčep lihovin dál se v rámci činnosti »Zádruchy«, společnosti s r. o. v S. Jde tedy o neoprávněné provozování živnosti touto společností. Jest ovšem pravda, že ve smyslu § 3, odst. 1 živn. řádu jsou spolky (společnosti) povinny, chtějí-li provozovati živnost, zřídití náměstka nebo pachtýře, a že po rozumu § 137 především náměstka nebo pachtýře stihají tresty za přestupek živn. řádu. Ale tím není nijak vyloučeno, aby trest stihl také osoby jiné, buď když by náměstek podle § 3 zřízen nebyl, buď na základě ustanovení § 137, že spolu s náměstkem propadá trestu i majitel živnosti za předpokladů tam vytčených.

V odvolání na druhou stolicí bylo tvrzeno, že námětky nebo pachtýři ve smyslu § 137 jsou úředně ohlášení zřizenci společnosti. Naproti této námitce žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil na základě provedeného šetření, že zřizence spolku nelze pokládati za zástupce »Zádruchy«. Stížnost dovozuje, že námětky ve smyslu § 137 jsou najatí obchodvedoucí. Poněvadž však každý najatý obchodvedoucí není náměstkem ve smyslu § 55 ž. ř., proti zjištění žal. úřadu, že zřizence »Zádruchy« v době trestného činu tam zaměstnané za zástupce společnosti pokládati nelze, stížnost pak nějakých určitých námitek neformuluje (§ 18 zák. o ss), zejména neuvádí konkrétních okolností dokazujících, že některý za náměstka podle živn. řádu byl zřízen, musil nss zjištění žal. úřadu vzíti za základ svého nálezu (§ 6 zák. o ss). Nebylo-li však náměstka po rozumu živn. řádu zřízeného, nemůže býti pochybnosti, že za přestoupení živn. řádu při provozování podniku společnosti »Zádruchy« jsou trestně odpovědní osoby, které ve smyslu zákona a platných stanov jsou povolány společnost zastupovati. Podle zák. z 6. března 1906 č. 58 ř. z. o společnostech s r. o. zastupují společnosti tyto především jednatele: §§ 15 a násl., zejm. § 18. Podle § 11 předložených stanov »Zádruchy« zastupuje každý jednatel společnost o sobě. Jest tedy také každého z jednatelů pokládati v zásadě na odpovědná i za porušení předpisů řádu živn. při provozování podniků společnosti. Nemohl proto nss shledati nezákonnost ani vadu řízení v tom, že žal. úřad právě tak jako I. stolice st-li trest uložil, přes to, že vedle něho byli ještě jednatele jiní, mající podle stanov stejné oprávnění a ovšem i stejnou odpovědnost. Nějakou okolnost zvláštní, která by snad byla způsobila st-le jako odpovědného zástupce společnosti sprostí trestnosti právě se zřetelem ke konkrétnímu trestnímu činu, jenž byl podkladem trestního nálezu, st-1 neuvedl ani v řízení ani neuvádí ve stížnosti.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 3799.

Válečné škody. — Administrativní řízení. — Právo mezinárodní: Bez zvláštní vnitrostátní normy nepřecházejí veřejnoprávní závazky státu zaniklého (býv. rakouského nebo uherského)